

Motstånd utan strategi - Foucault

I tradition från Aristoteles och Kant kritiserar Michel Foucault det instrumentella, strategiska handlandet där människor, organisationer och aktioner reduceras till medel för ett framtida mål.

För Foucault är inte meningen i det politiska handlandet något mystiskt annat, något som görs icke närvarande, något som trängs undan till att bli ett frånvarande mål. Politik är istället det som får liv, det som förverkligar och gör sig självständigt, det Foucault kallar singularitet.

"If someone ask me what it is I think I am doing, I would answer: if the strategist is a man who says "what importance does a particular death, a particular cry, a particular uprising have in relation to the great necessity of the whole, and of what importance to me is such-and-such a general principle in the specific situation in which we find ourselves?" then it is indifferent to me whether the strategist is a politician, a historian, a revolutionary, ... My theoretical morality is the opposite. It is "antistrategic": be respectful when singularity rises up, and intransigent when power infringes on the universal."
(1)

Per Herngren

14 september 2007, version 0.2

Fotnot

1. Michel Foucault "Is it useless to revolt?" citerad i John Sanbonmatsu, *The postmodern prince, critical theory, left strategy and the making of a new political subject*, 2004, p 137.

Referens

Michel Foucault "Is it useless to revolt?" citerad i John Sanbonmatsu, *The postmodern prince, critical theory, left strategy and the making of a new political subject*, Monthly Review Press, 2004, Original: Michel Foucault, "Inutile de se soulever?" *Le Monde*, May 11, 1979.

Per Herngrens [texter om Michel Foucault](#).